

El bolsero.—JO SOC LA TICAL.—
El pegeu riu.—JO SOC LA TICAL.

LA RESTAURACIÓ DEL LLATÍ

Som partidaris convençuts de l'educació clàssica. La posició del llatí i del grec, si no assegurava per si mateixa l'excel·lència cultural, és sens dubte un instrument magnífic per assolir aquesta excel·lència. No som, en canvi, partidaris de l'aplicació massiva extensiva dels ensenyaments clàssics. Un serà examen del problema ens porta a la conclusió que els efectes de la cultura clàssica només són positius i considerables en els homes molt intel·ligents i que a més tenen una forma d'intel·ligència ben avinguda amb el clàssicisme.

Un dels problemes de cultura que avui estan plantejats i que interessaran d'una manera més viva, és precisament el problema de la restauració de l'ensenyament clàssic. A França, la famosa reforma de Léon Berard, desfeta per l'actual ministre d'Instrucció Pública, François Albert, ha donat ocasió a una llarga polèmica apassionada. Ens sembla, tanmateix, que certs aspectes de la qüestió són molt externs. Trobem que una part dels polemistes s'ocupen massa de comptar el nombre d'hores setmanals dedicades a l'ensenyament del llatí, o del grec, o de tal o tal disciplina científica. Si nosaltres fòssim a fer en aquest camp, començaríem per plantejar, amb caràcter previ, el problema de la limitació de l'ensenyament clàssic a determinades categories d'estudis, i a una determinada selecció d'estudiants. Establir d'una manera general l'ensenyament de les llengües clàssiques, i assenyalamet del llatí, en l'ensenyament secundari, ens sembla un error. Els resultats que en la pràctica dona aquest ensenyament els veiem prou. Es veritat que amb un millor sistema d'ensenyament els resultats serien millors. Però creiem que sempre hi haurà un fort contingent d'escolars que no trobaran cap profit efectiu dels cursos de llatí.

La coexistència de les llengües i de les literatures clàssiques només és plenament profitosa per a les intel·ligències privilegiades. En aquestes, l'ensenyament clàssic, si està ben dirigit, és eficaçíssim. Per a l'exercici dels oficis intel·lectuals, l'educació clàssica és indispensable. Però aplicada amb criteri extensiu, no porta pas aquella elevació del nivell espiritual i cultural que presentem com a fruit d'aquesta educació els seus panegiristes incondicionals.

Una prova pràctica del que diem la tenim en el cas de la dècena. Els clergues passen per una educació clàssica formidable. El llatí omple la meitat de llur vida d'estudiants. I en l'ordre purament intel·lectual i literari, trobem personalitats de la jerarquia en les quals no s'han produït els bons efectes del clàssicisme. Algú ens podrà retreure, en aquest punt, el problema dels sistemes docents usats en els Seminaris. Evidentment aquest problema és d'un gran interès, i ben mereixedor d'ésser tractat a fons per aquells que millor el coneixen i que més lligats hi estan. Però àdhuc admetem que en els Seminaris hi hagués, per l'ensenyament del llatí i per a totes les altres coses, els millors sistemes imaginables, sempre succeiria que la transcendència de la vocació clàssica en allò que afecta estrictament a l'altitud intel·lectual, només apareix en aquells que estan ben dotats, que no són sempre els més elevats jeràrquicament.

Per cert que en els documents eclesiàstics, i sobretot en els que són oficialment eclesiàstics, convindria un retorn al llatí. Reconeixem que fins de les llengües anomenades vulgars els seus avantatges. Entre els avantatges principals hi ha el de fer-se entendre plenament pel poble. Però hi ha també inconvenients notoris. De vegades la prosa eclesiàstica en llengua moderna pren un to poc adequat al caràcter dels membres de la jerarquia eclesiàstica. El llenguatge viu palpita amb tots els sentiments de l'home. El llatí, al contrari, dona als mots un sentit determinat i to de serenitat. L'Església no pot admetre en la seva prosa oficial l'estil periodístic. Hi ha moltes coses que dites en llatí guanyarien molt. Per aquest costat, ens anem sumant partidaris de la restauració del llatí.

UN SAVI OLOTÍ EN FRANCESC XAVIER BOLÓS

Dies enrera, amb motiu d'una conferència sobre vulcanisme, l'Ateneu de Girona rebia homenatge a la memòria del farmacèutic olotí senyor Francesc Xavier Bolós, assenyalant-lo com un precursor, en aquella mena d'estudis, a la nostra terra.

La figura d'En Bolós és digna d'ésser coneguda. Nat el 26 de maig del 1773, va cursar humanitats i estudià la carrera de farmàcia, doctorant-se el 1805. Malgrat de viure en una vila gairebé isolada, de difícil accés en aquella època, va aconseguir-se ben tost un nom prestigiós com a naturalista. La seva farmàcia, traspasada durant segles de pares a fills, estava situada al costat de l'església del Turó, i allí solien anar a visitar-lo, després d'un viatge interminable, ple de dificultats i de perills, il·lustres botànics i geòlegs de totes les terres, conversant amb ell i estudiant els seus herbaris i les seves col·leccions mineralògiques, acuradament classificades. Havem d'esmentar, entre aquests darrers, un geòleg de renom universal: sir Charles Lyell, que en les seves obres va explicar els fonaments geològics amb mètodes científics que, si de primer antuvi varen ésser molt difícils, aconseguint imposant-se gairebé en absolut. Lyell, que coneixia els treballs d'En Bolós sobre els volcans de la comarca d'Olot, baixava de la diligència — la lenta i sonora diligència que tots havem conegut — l'agost del 1830, davant l'antiquíssima farmàcia, essent rebut amb tots els honors.

Després sir Lyell i el nostre Bolós varen recórrer detingudament aquella interessant regió volcànica, examinant els cràters, la constitució geològica i la composició química dels minerals. Fora ben afecionat d'excavar les impressions que sentien aquells dos homes davant l'escenari imponent de tantes meravelles. El moment adequat de poblar el gloriós home de ciència conferenciant, i de la direcció d'aquest a l'apell en són bella prova una lletina que Lyell va escriure-li, i al peu de la qual dibuixà a la ploma un croquis del cingle hostatjat de Castellet, i el fet de rebre la distinció de "Honorary Member of the Geological Society of London" com a "Honorary Member". Vens aquí, en la dita lletina, un pergamí de la més pura noblesa per a un savi. En Bolós en devia estar orgullós, i amb raó, com el més gran dels honors. Quin valor tenen, comparats amb aquesta espontània testimoni de gran valor científic, certes distincions oficials aconseguides pel favoritisme?

Es dóna una exemplaritat al que va fer En Francesc Xavier Bolós en una petita vila olotina entre muntanyes, en una època, fortament trastolada per invasions estrangeres i guerres civils, sense comptar amb aquells elements indispensables de treball que avui són a l'abast dels estudiosos. Cal que els llores nous en la voluntat que això suposa i en el que ells tenen el deure de fer, en les diverses activitats per les quals se senten atrets, en temps oportuns i descomentats de milers d'objectes de facilitats per treballar-se d'un lloc a l'altre, sense comptar les angoixes dels seus. Cal que no tinguin cap mena de dubte que en un poble, per bé que no sigui, poden assolir la glòria — o qualsevol altra activitat a què es dediquen — amb tant de facilitat com en una gran ciutat, i amb tant de comoditat com en una gran ciutat.

En Francesc Xavier Bolós no va pas limitar-se als assaïments científics. Robustíssim amb els muntats de Bolós, va fer moltes notes dels documents històrics d'aquell aborige país, i encara li va quedar temps per dedicar-se a la numismàtica, havent fet alguns de nombrosos monedes de coure i algunes d'or a l'Acadèmia de Belles Lletres de Barcelona. Per això no fos menys, En Bolós va intervenir en les Unitats militars del seu temps, i va marxar amb un batalló, acompanyat pel marqués de S. Lluís, a la batalla d'Olot, d'El Palau, els patibulats dels 1830 es reunien a casa d'En Francesc Bolós, d'on varen sortir el 19 de març, per publicar la Constitució, precedida d'una música "i portant cintes verdes als trans de la roba".

El treball d'En Bolós sobre els volcans va ésser escrit l'any 1796 i publicat el 1820 a la revista "Memorias de Agricultura", de Barcelona. L'any 1810 se'n va fer una segona edició amb aquest títol: "Noticia de los extinguidos volcanes de la villa de Olot y de sus inmediaciones hasta Amer, y los nuevamente descubiertos, y no publicados, todos en la provincia de Gerona, de la naturaleza de sus productos, y de sus aplicaciones", il·lustrada amb un mapa topogràfic. Els investigadors posteriors han pres aquesta obra com a punt de partida per a l'estudi d'aquells volcans.

Aquest home que honora la seva terra, pertanyia a diverses corporacions científiques, entre altres, l'Acadèmia de Ciències Naturals de Barcelona, la qual, arran de la mort d'En Bolós, esdevingué el 25 de setembre de 1844 a la seva vila natal, va dedicar-li una vella, fent el seu elogi i col·locant el seu retrat al saló de sessions.

Aquestes breus notes demostren que En Francesc Xavier Bolós té mèrits sobrats per ésser recordat, com s'ha fet suar a l'Ateneu de Girona. No fóra pas just d'oblidar aquests, diem-ne "savis de poble", que, malgrat de viure isolats, no deixaren d'influir en aquelles disciplines a les quals consagrarons llurs esforços. La seva vida d'estudi i de treball pot servir d'estímul a la joventut que, en el seu afany de domini espiritual i en la seva legítima ambició, es deixa vencer de vegades per sobrats defalliments, en mesurar la gran distància que hi ha entre els seus anhels i les possibles realitzacions.

Joan de Palau

La figura d'En Bolós és digna d'ésser coneguda. Nat el 26 de maig del 1773, va cursar humanitats i estudià la carrera de farmàcia, doctorant-se el 1805. Malgrat de viure en una vila gairebé isolada, de difícil accés en aquella època, va aconseguir-se ben tost un nom prestigiós com a naturalista. La seva farmàcia, traspasada durant segles de pares a fills, estava situada al costat de l'església del Turó, i allí solien anar a visitar-lo, després d'un viatge interminable, ple de dificultats i de perills, il·lustres botànics i geòlegs de totes les terres, conversant amb ell i estudiant els seus herbaris i les seves col·leccions mineralògiques, acuradament classificades. Havem d'esmentar, entre aquests darrers, un geòleg de renom universal: sir Charles Lyell, que en les seves obres va explicar els fonaments geològics amb mètodes científics que, si de primer antuvi varen ésser molt difícils, aconseguint imposant-se gairebé en absolut. Lyell, que coneixia els treballs d'En Bolós sobre els volcans de la comarca d'Olot, baixava de la diligència — la lenta i sonora diligència que tots havem conegut — l'agost del 1830, davant l'antiquíssima farmàcia, essent rebut amb tots els honors.

Després sir Lyell i el nostre Bolós varen recórrer detingudament aquella interessant regió volcànica, examinant els cràters, la constitució geològica i la composició química dels minerals. Fora ben afecionat d'excavar les impressions que sentien aquells dos homes davant l'escenari imponent de tantes meravelles. El moment adequat de poblar el gloriós home de ciència conferenciant, i de la direcció d'aquest a l'apell en són bella prova una lletina que Lyell va escriure-li, i al peu de la qual dibuixà a la ploma un croquis del cingle hostatjat de Castellet, i el fet de rebre la distinció de "Honorary Member of the Geological Society of London" com a "Honorary Member". Vens aquí, en la dita lletina, un pergamí de la més pura noblesa per a un savi. En Bolós en devia estar orgullós, i amb raó, com el més gran dels honors. Quin valor tenen, comparats amb aquesta espontània testimoni de gran valor científic, certes distincions oficials aconseguides pel favoritisme?

Es dóna una exemplaritat al que va fer En Francesc Xavier Bolós en una petita vila olotina entre muntanyes, en una època, fortament trastolada per invasions estrangeres i guerres civils, sense comptar amb aquells elements indispensables de treball que avui són a l'abast dels estudiosos. Cal que els llores nous en la voluntat que això suposa i en el que ells tenen el deure de fer, en les diverses activitats per les quals se senten atrets, en temps oportuns i descomentats de milers d'objectes de facilitats per treballar-se d'un lloc a l'altre, sense comptar les angoixes dels seus. Cal que no tinguin cap mena de dubte que en un poble, per bé que no sigui, poden assolir la glòria — o qualsevol altra activitat a què es dediquen — amb tant de facilitat com en una gran ciutat, i amb tant de comoditat com en una gran ciutat.

En Francesc Xavier Bolós no va pas limitar-se als assaïments científics. Robustíssim amb els muntats de Bolós, va fer moltes notes dels documents històrics d'aquell aborige país, i encara li va quedar temps per dedicar-se a la numismàtica, havent fet alguns de nombrosos monedes de coure i algunes d'or a l'Acadèmia de Belles Lletres de Barcelona. Per això no fos menys, En Bolós va intervenir en les Unitats militars del seu temps, i va marxar amb un batalló, acompanyat pel marqués de S. Lluís, a la batalla d'Olot, d'El Palau, els patibulats dels 1830 es reunien a casa d'En Francesc Bolós, d'on varen sortir el 19 de març, per publicar la Constitució, precedida d'una música "i portant cintes verdes als trans de la roba".

El treball d'En Bolós sobre els volcans va ésser escrit l'any 1796 i publicat el 1820 a la revista "Memorias de Agricultura", de Barcelona. L'any 1810 se'n va fer una segona edició amb aquest títol: "Noticia de los extinguidos volcanes de la villa de Olot y de sus inmediaciones hasta Amer, y los nuevamente descubiertos, y no publicados, todos en la provincia de Gerona, de la naturaleza de sus productos, y de sus aplicaciones", il·lustrada amb un mapa topogràfic. Els investigadors posteriors han pres aquesta obra com a punt de partida per a l'estudi d'aquells volcans.

Aquest home que honora la seva terra, pertanyia a diverses corporacions científiques, entre altres, l'Acadèmia de Ciències Naturals de Barcelona, la qual, arran de la mort d'En Bolós, esdevingué el 25 de setembre de 1844 a la seva vila natal, va dedicar-li una vella, fent el seu elogi i col·locant el seu retrat al saló de sessions.

Aquestes breus notes demostren que En Francesc Xavier Bolós té mèrits sobrats per ésser recordat, com s'ha fet suar a l'Ateneu de Girona. No fóra pas just d'oblidar aquests, diem-ne "savis de poble", que, malgrat de viure isolats, no deixaren d'influir en aquelles disciplines a les quals consagrarons llurs esforços. La seva vida d'estudi i de treball pot servir d'estímul a la joventut que, en el seu afany de domini espiritual i en la seva legítima ambició, es deixa vencer de vegades per sobrats defalliments, en mesurar la gran distància que hi ha entre els seus anhels i les possibles realitzacions.

Joan de Palau

La figura d'En Bolós és digna d'ésser coneguda. Nat el 26 de maig del 1773, va cursar humanitats i estudià la carrera de farmàcia, doctorant-se el 1805. Malgrat de viure en una vila gairebé isolada, de difícil accés en aquella època, va aconseguir-se ben tost un nom prestigiós com a naturalista. La seva farmàcia, traspasada durant segles de pares a fills, estava situada al costat de l'església del Turó, i allí solien anar a visitar-lo, després d'un viatge interminable, ple de dificultats i de perills, il·lustres botànics i geòlegs de totes les terres, conversant amb ell i estudiant els seus herbaris i les seves col·leccions mineralògiques, acuradament classificades. Havem d'esmentar, entre aquests darrers, un geòleg de renom universal: sir Charles Lyell, que en les seves obres va explicar els fonaments geològics amb mètodes científics que, si de primer antuvi varen ésser molt difícils, aconseguint imposant-se gairebé en absolut. Lyell, que coneixia els treballs d'En Bolós sobre els volcans de la comarca d'Olot, baixava de la diligència — la lenta i sonora diligència que tots havem conegut — l'agost del 1830, davant l'antiquíssima farmàcia, essent rebut amb tots els honors.

Després sir Lyell i el nostre Bolós varen recórrer detingudament aquella interessant regió volcànica, examinant els cràters, la constitució geològica i la composició química dels minerals. Fora ben afecionat d'excavar les impressions que sentien aquells dos homes davant l'escenari imponent de tantes meravelles. El moment adequat de poblar el gloriós home de ciència conferenciant, i de la direcció d'aquest a l'apell en són bella prova una lletina que Lyell va escriure-li, i al peu de la qual dibuixà a la ploma un croquis del cingle hostatjat de Castellet, i el fet de rebre la distinció de "Honorary Member of the Geological Society of London" com a "Honorary Member". Vens aquí, en la dita lletina, un pergamí de la més pura noblesa per a un savi. En Bolós en devia estar orgullós, i amb raó, com el més gran dels honors. Quin valor tenen, comparats amb aquesta espontània testimoni de gran valor científic, certes distincions oficials aconseguides pel favoritisme?

Es dóna una exemplaritat al que va fer En Francesc Xavier Bolós en una petita vila olotina entre muntanyes, en una època, fortament trastolada per invasions estrangeres i guerres civils, sense comptar amb aquells elements indispensables de treball que avui són a l'abast dels estudiosos. Cal que els llores nous en la voluntat que això suposa i en el que ells tenen el deure de fer, en les diverses activitats per les quals se senten atrets, en temps oportuns i descomentats de milers d'objectes de facilitats per treballar-se d'un lloc a l'altre, sense comptar les angoixes dels seus. Cal que no tinguin cap mena de dubte que en un poble, per bé que no sigui, poden assolir la glòria — o qualsevol altra activitat a què es dediquen — amb tant de facilitat com en una gran ciutat, i amb tant de comoditat com en una gran ciutat.

La reforma electoral: La Cambra rebutja el vot múltiple, que era cosa secundària i facultativa

Ha estat aprovat per la Cambra de Diputats d'Itàlia, elegida de la manera que tothom sap, el segon projecte de reforma electoral elaborat pel Govern Mussolini. Les dues característiques essencials del nou sistema són el col·legi uninominal i el vot múltiple.

Sembla que Itàlia estigui condemnada a no formar ni la més lleu tradició en matèria electoral. Des de la fundació de la unitat italiana, el sistema de les eleccions s'ha modificat constantment. Primer que tot hi hagué un sistema de vot restringidíssim, en virtut del qual els diputats sortien elegits per uns pocs centenars de vots. Posteriorment, per allà l'any 1881, es donà un gran pas cap a la universalització del sufragi. Aleshores es presentà un projecte governamental que concedia el dret de vot a tots els ciutadans que tinguessin almenys un curs d'ensenyament primari. Gràcies a una esmena de Crispi, el dret de sufragi fou molt més estès encara. Es disposà, en efecte, que podrien votar tots els ciutadans que davant de notari demostrassin que sabien posar la pròpia signatura. D'aquesta manera les llistes electorals arribaren a una suma de més de dos milions d'electors.

Dins aquest sistema, el procediment de la signatura davant de notari es prestava a les manipulacions. Són molt pocs els analfabets, en efecte, que no puguin aprendre de posar la seva signatura. Aquells mètodes que no el saben escriure poden aprendre de dibuixar-la. El cas és que, algun temps després, Crispi matisé una revisió de les llistes per la qual va ésser fortament reduïda la suma d'electors.

En els últims anys del passat segle i en els primers quinquennis del segle actual, el tema de la reforma electoral va girar sense pararment i insistentment a Itàlia. En més d'una ocasió va estar a punt d'arribar-se a una reforma basada en la universalització del sufragi corresponent per l'establiment del vot plural. L'exemple de Rússia tenia en aquest punt molts partidaris a Itàlia. Però hom va veure que l'any 1910, Giolitti, que tot i haver estat el líder de la reforma electoral, no va poder aconseguir-la, i l'abandonà a la política italiana, se'n tornà partidari del sufragi universal i del vot plural, amb gran sorpresa dels polítics. Aleshores de molts dels seus amics, com ara el príncep de Giolitti, ajudat per Sonnino, l'any 1913 es van establir a l'Itàlia les primeres eleccions per sufragi universal, amb algunes restriccions.

Però vingué la guerra, i durant la lluita els ciutadans d'Itàlia no van creure oportú la convocatòria de noves eleccions. Quan la guerra va acabar-se, el dret de renovació política que va manifestar-se en el poble italià, afavorí la tendència del partit catòlic popular, favorable a l'establiment de la representació proporcional. I d'aquí amb aquest sistema van celebrar-se les eleccions generals de l'any 1919.

El proporcionalisme no convenia a Mussolini, com no convenia a cap Govern essencialment dictatorial. Impulsat per la set d'innovacions i per les necessitats de la seva política, Mussolini va fer conèixer el sistema electoral que l'any passat va aplicar-se, i que té tots els trucs d'un joc de mans.

Però sembla que hi hagi una llei providencial que privi a Itàlia de fer dues eleccions generals seguides per un mateix sistema. A despit de continuar Mussolini en el Poder, el "Duce" ha rebutjat el sistema de la seva invenció, i s'ha fet elaborar un altre que no s'ha fet assemblea gens. El salt és formidable. Del col·legi en part nacional i en part regional, va al col·legi uninominal. Del sufragi igualitari, passa al sufragi desigual. Aquest canvi, entre els continuats canvis de Mussolini, demostra que

VILDRAC A BARCELONA

L'home i l'obra. Aquests dos conceptes, quan els veiem vius en presència nostra, s'avaloren mútuament. Quina suggestió especial té l'obra de l'home conegut, per a nosaltres, l'obra d'aquella mà que un dia varem estrènyer en un lloc concret, el pensament d'aquella ànima que un dia varem veure tota diafana en la mirada d'aquella persona i quina suggestió té per a nosaltres la presència d'un home que saludem per primera vegada, però que ja en diem des de fa temps l'empenya espiritual dintre nosaltres mateixos!

Si jo fos possessor d'una làmpara meravellosa, com la de l'oriental Aladí, sospito que en dels desigs que em farien passar amb més gust, seria tenir una estona de conversa amb aquelles grans figures preterites, l'obra de les quals m'ha commogut més intensament. Llegeixo, per exemple, les converses de Goethe o les memòries de Voltaire, i la suggestió de l'home, la gràcia de veure'l i tractar-lo en el seu ambient, se'm presenta com una punyent ambició inassolible.

De vegades, en controlar l'obra i l'home, hi ha una desena, una rectificació, però l'experiència viva, el fet positiu, enriqueix i situen el concepte i desfan l'útil prejudici.

A més a més del valor que té per a cada un de nosaltres el fet de conèixer l'home i l'obra, té un valor social, un valor cívil, quan es tracta de la visita d'un home eminent a la nostra terra. Quan pels nostres carrers acompanyem un home espiritual, les passes de l'hoste deixen una empremta eterna, i avaloren els nostres carrers, i en l'ànima de l'hoste hi entra també una mica de la gràcia dels nostres carrers, el record de l'estada entre nosaltres formarà part de la vida del seu esperit. Entre ell i nosaltres hi haurà un interès comú, l'interès d'aquella cosa bregada en camaraderia, l'interès del fum d'aquell cigar fumal sola d'aquell arbre, d'aquella gorja passatgera mirada per quatre ulls... L'obra del qui ha estat el nostre hoste, s'ha acostat molt més a nosaltres, hi ha hagut un intercanvi, una més íntima comprensió.

En el nostre món més expulsiu, fet de converses, de passejades solitàries, de lectures i meditacions, la presència de l'hoste espiritual marca un punt d'estada, una ambició viva, sacrosanta i plàcida, en el fons de la nostra memòria. A més a més, l'hoste espiritual té una fina qualitat d'ambaixador. No d'ambaixador de cap poder constituït, sinó de Nunci de la causa de Pandora, i aquesta ambaixada del·lucida, i tot el que cal rebre d'aquesta ambaixada, són de les coses més apreciades, de les coses que tenen més substància en aquest món i desolador, camí de la nostra vida.

En pocs dies que a l'estada de Francesc Xavier Bolós a Barcelona, la llum d'un savi platel·ler dels anys i davant per la glòria, el somriure i la mirada d'aquell home encara són tibiets en el fons del nostre esperit. Avui, l'hoste de Barcelona és En Francesc Xavier Bolós. Na és un nom d'època, del m de batalla, és un nom que té tota la gràcia d'ésser

és un home de pensament variat i inmenso, en el qual hi ha molta més força d'acció que fixesa d'idees.

A. Rovira i Virgili

Roma, 17.—Després de l'aprovació del projecte de reforma de la llei electoral, la Cambra ha rebutjat la part del dit projecte relativa al vot múltiple, que havia estat deixada pel Govern al llure arbitri de la dita Cambra.

EL COMERÇ EXTERIOR

Roma, 17.—L'Agència Stefani publica la següent informació: Durant els onze primers mesos de l'any 1924, les importacions han pujat a 16.882.900.000 liras, i les exportacions a 12 mil 534.500.000.

El balanç comercial durant aquest període de temps, doncs, per tant, un dèficit en contra d'Itàlia, de 4.355.400.000 liras.

EL PAPA I VASCO DE GAMA

Roma, 17.—El Papa ha decidit trametre una Missió extraordinària a Lisboa, amb marfil del cardenal de Vasco de Gama.

cantant amb sordina i en to menor. Aquest to menor intensifica la puresa de la seva essència.

Vilfrade és un poeta de la guerra. Vull dir que Vilfrade és un d'aquests homes d'avui dia als quals la guerra ha exprès el cor i els ha posat a prova. L'experiència de la guerra per als homes de lletres sensibles, ha estat el dilema entre la vida i la redempció. Els pors i els debò s'han decantat per la vida, una vida si voleu plena de fum i de misèria, de la qual no es ven el desfogador, però vida al cap i a la fi. Quan la guerra ha exprès el cor del poeta, Vilfrade no ha fet caure quatre pedres precioses decoratives, sinó quatre gotes de sang humana.

I amb aquestes quatre gotes de sang, Vilfrade ha escrit tota la seva obra pública i la seva obra teatral. Vilfrade és un poeta desesperadament humil, la seva desesperació no és niètzscheana, no és dita en alta veu amb les resonàncies d'un cor monstruós i genial. Vilfrade és un home sensible i humil que limita la desesperació i la paraula. És un home que té el delicadíssim sentit de la mesura, és un francès de debò, com Racine, com Lafontaine, com Voltaire...

Vilfrade és un home antiteatral, la discreció — donant el sentit més noble a aquesta paraula — és la seva virtut. La seva veu, la seva figura, les seves opinions són així, la seva vida, la més selecta, la més sensible discreció.

Josep Maria de Sagarra

DE LITUANIA

Les autoritats descobreixen un important complot: 40 oficials són condemnats a mort

Riga, 17.—Durant la nit del 12 al 13 de l'actual, la policia ha fet nombrosos registres a Kovo i a Ponevose, i ha descobert diversos associacions secretes de caràcter comunista, en ple funcionament.

A l'habitatge del doctor Martinkovs s'hi han trobat nombroses armes, fàssicles de propaganda i una voluminosa correspondència enviada entre el partit comunista local i la Tercera Internacional.

Han estat practicats 20 detencions, intervinent en l'assumpte les autoritats militars.

Varsòvia, 17.—Comuniquen de Kovo que ha estat descobert a l'capital de Lituània un complot comunista, organitzat pel grup comunista de la Doca Litvana.

Aquest complot tenia per objecte fer caure l'actual Govern i formar una unió de Lituània a la República dels Soviets.

Quant a l'assumpte de l'habitatge del doctor Martinkovs, el complot ha estat sotmès a un judici sumaríssim i condemnats a mort.

DE LA XINA

30 pirates s'apoderen d'un vaixell i fan de les seves

Hong Kong, 17.—Trenta pirates xinesos emborcallats el dia 8 de gener a Singapur a bord d'un vaixell.

Quan feia cinc dies que navegaven se sublevaren i obligaren el capità a als oficials a sotmetre's a la seva voluntat, romantant així el vaixell a mercè dels bandits durant tres dies, en els quals cometeren nombrosos actes de pirateria.

Finalment han desembarcat en una badia pròxima a aquesta ciutat, emportant-se'n un considerable botí.

LA POST-GUERRA

El ministeri d'Afers Estrangers americà precisa l'actitud ja sabuda dels EE. UU.

Washington, 17.—Als cercles oficials ha produït gran sorpresa el comentari aparegut a la Premsa europea referent als resultats de la Conferència de París, i per la satisfacció expectant que els Estats Units finalment s'han decidit a interessar-se en les qüestions europees.

Al ministeri d'Afers Estrangers nordamericà es declara, sobre aquest punt, que la política estrangera dels Estats Units no s'ha modificat en res, a causa dels resultats de la Conferència de París.

Nova York, 17.—En la Casa Blanca confirmen que la política exterior del Govern, no ha canviat en res.

Un acord conclouit a París — diuen — no modifica cap direcció per als Estats Units.

LA PREMSA DEMOCRÀTICA AMERICANA

Washington, 17.—Els diaris democràtics dels Estats Units farien serioses crítiques contra la manera com els Estats Units han abordat les negociacions de París.

El "New York World" diu: Hem fet el que hem pogut fer, però hem obert d'una manera equivocada el nostre debat.

En l'època que tenim la desconfiança dels assumptes mundials no varem voler prendre part oficialment, com convenia a una gran potència, en les negociacions per a la liquidació del deute de guerra i per a la reorganització de la pau.

Però, en canvi, ens hem barrejat en les negociacions en el de 14 milions en espècie, al moment actual per una suma d'actitud d'un creditor avar d'

GRAN BRETANYA

Ha quedat declarada la vaga minaire del Derbyshire

Mort d'un professor

Londres, 17.—Ha estat declarada la vaga de minaires de Derbyshire.

Adolescent a salt de vint mil mil·límetres.

La vaga començarà el dia 27 del corrent.

LA REORGANITZACIÓ DE LA MARINA BRITÀNICA

Londres, 17.—El "Evening Standard" diu que està quasi acabat el projecte de reorganització de la marina de guerra, breument mesurat ja l'aprovació de l'almirallat.

Hem arribat de fer ara, amb la pèrdua del nostre prestigi, allò que hem hagut de fer de fer de bell antuvi, abertament, i que ens haguera valgut l'agraïment del món.

LA PREMSA BRITÀNICA

Londres, 17.—El "Sunday Times" manifesta la seva satisfacció per l'acord de París i l'apropament de tots els aliats que ha resultat de l'esmentada Conferència.

No obstant, fa notar aquest periòdic que aquest resultat no significa que Amèrica hagi canviat d'actitud davant el Tractat de

FINANCES I COMERC

Cotitzacions del dia 17 de gener 1925

BORSI, MATI				BORSI, NIT				Borsa de Madrid				Borsa de París				Divises estran				CANVI DE L'OR			
Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Com.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.	Indus.
Nord...	73.00	73.00	73.00	73.00	73.00	73.00	73.00	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Alcant...	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
P. C. Metrop...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...

BORSI, TARDIA				Borsa de Londres				COMPLEMENT DE COTITZACIO				CAPES			
Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs
Nord...	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Alcant...	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
P. C. Metrop...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...

CENTRE COTONER DE BARCELONA

COTONER				COTONER				COTONER				COTONER			
Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs
Nord...	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Alcant...	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
P. C. Metrop...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...

GASETA BARCELONINA

NOTA NEUROLÓGICA

Per haver-hi hagut dues peresies, Joaquim Silvestre, de vint anys, agredí la seva mare, Teresa Gimeno Teixidó, de trenta anys, causant-li ferides contuses al cap i altres contusions a distintes parts del cos, començant cerebral.

Al carrer de Sant Andreu, Josep Boix Balcells, de trenta anys, agredí la seva dona, Maria Esteban, de trenta anys, causant-li ferides contuses al cap i altres contusions a distintes parts del cos, començant cerebral.

Al carrer de Sant Andreu, Josep Boix Balcells, de trenta anys, agredí la seva dona, Maria Esteban, de trenta anys, causant-li ferides contuses al cap i altres contusions a distintes parts del cos, començant cerebral.

MERCAT DE LLOTJA

BLATS				FARINES				DESPULLES				CEREALS			
Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs
Nord...	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Alcant...	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
P. C. Metrop...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...

LA BORSA SETMANA PER SETMANA

En el nostre país, el dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

El dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

ANUNCIOS OFICIALES

COMPANIA GENERAL DE CARBONS, S. A.

Donada del notari d'aquesta ciutat, D. Antoni Ferrer i Torregrosa, a l'acte de constitució de la Compagnia General de Carbons, S. A., el dia 17 de gener de 1925.

El dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

MERCAT DE LLOTJA

BLATS				FARINES				DESPULLES				CEREALS			
Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs	Obrs	Adit.	Bals	Tancs
Nord...	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	73.10	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Alcant...	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	70.70	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Automa...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
Sucres O...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...
P. C. Metrop...	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	17.80	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...	Indus...

LA BORSA SETMANA PER SETMANA

En el nostre país, el dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

El dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

ANUNCIOS OFICIALES

COMPANIA GENERAL DE CARBONS, S. A.

Donada del notari d'aquesta ciutat, D. Antoni Ferrer i Torregrosa, a l'acte de constitució de la Compagnia General de Carbons, S. A., el dia 17 de gener de 1925.

El dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

LA BORSA SETMANA PER SETMANA

En el nostre país, el dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

El dia 17 de gener, la Borsa ha estat molt activa, amb moltes transaccions i un augment general dels preus. Els cotitzadors han estat molt interessats en les accions de les companyies de transport i de comunicacions, així com en les de les indústries químiques i tèxtils.

POMPE FUNEBRES "LA CONDAL" S.A.

Central i Oficines: Rambla de Catalunya, 15 :: Telèfons 1027-5499 A. :: 30 SUCURSALS

SERVEI PERMANENT PERSONAL PRÀCTIC PER A TRASLLATS

Amat, 50; Francesc Rius, 50;
Joan Llopart, 100; tots de Capellades.
Josep Domingo Tort, 200; Francesc
Samuel, 250; els dos d'Igualada; Pe-
re Riera, 100; Josep Cortes, 100; Joan
Gran, 100; Joan Armadans, 100; Joan
Rabat, 100; Josep Espinosa, 100; An-
toni Farrés, 100; Andreu Martorell,
100; Francesc Puig, 100; Jaume Fran-
cés, 100; Geroni Serra, 100; Joan Chi-
cot, 100; tots de Parets del Vallès;
Josep Pons, 100; Pere Balar, 100; Es-
teve Sala, 100; Melchor Falcó, 100;
tots de Llobregat; Esteve Maltós,
100; de Vilanova de la Roca; Salvador
Ramona, 100; Joan Català, 100;
Jaume Tuset, 100; Isidre Gallemí, 100;
Vicenç Canals, 100; Josep Pastor,
100; tots de Palau; Leonor Costa, 100;
de Llobregat; Ferrnol Muñoz,
100; de Cardener; Jesús Lluch, 100;
de L'Ametlla; Pere Argemí, 100; El-
ia Sureda, 100; de Santa Perpètua
de la Muga; Francesc Agustí, 100;
de Castelló; Ramon Maseras, 100;
de Mollet del Vallès; Jaume Sallent,
100; Josep Sallent, 100; Pere Puig,
100; Joan Pareja, 100; tots de La
Tor de Vallès; Joaquim Ponsat, de
Castelló, 100; Josep Guàrdia, 100;
de Sant Antoni Milana; Antoni
Guàrdia, 100; Balldereu Sampera, 100;
de Vilanova de Palau.
Administrador del llet igualada:
Joan Portals, 500; Salvador Ribá,
500; Andreu Curich, 200; Teresa De-
laig, 200; Carme Trech, 100; Sa-
ludor Alemany, 100; tots d'Igualada;
Pere Miran, d'Alella, 500; Antoni
Canals, de Premià de Mar, 200.
Predefinitió en el fex:
Teresa Ball, de Sardanyola, 500;
Jaume Moll, de Premià de Mar,
500; Ramon Capó, Tiana i Móra.

AVUI
Reobertura del
GRAN RESTAURANT
GAMBRIUS
Ronda de les Flors, 4
Telèfon 2638 A
SAR, CHARCUTERIA, PAS-
TISSERIA
Calle "Expans"

AVUI
Reobertura del
GRAN RESTAURANT
GAMBRIUS
Ronda de les Flors, 4
Telèfon 2638 A
SAR, CHARCUTERIA, PAS-
TISSERIA
Calle "Expans"

AVUI
Reobertura del
GRAN RESTAURANT
GAMBRIUS
Ronda de les Flors, 4
Telèfon 2638 A
SAR, CHARCUTERIA, PAS-
TISSERIA
Calle "Expans"

Galeria Layetanes
CORTES CATALANES, 613
MOBLES, JOIES, TAPISOS
LAMPARES decoració, pro-
jectes per eminents artistes

Sal Victòria
Fosfada, La millor per a la
taula

Sal Victòria
Fosfada, La millor per a la
taula

JOIES, VERITABLE OASIS
Objectes usats de totes clas-
ses. Preu fix, Tallers, núm. 41.

TURISTES ANGELOS
Avui a les set del matí arribarà al
port el vapor anglès "Orbita", a bord
del qual viatgen diversos turistes an-
gelses que fan un viatge de plaer per
la Mediterrània.
"Orbita", que ja ha estat ahires
vezades a Barcelona, procedeix de
Southampton, havent fet escala a Lis-
boa i a Gibraltar.
Seguirà viatge a Montecarlo, Na-
pols, Alexandria i altres ports, tor-
nant després a Anglaterra, havent fet
un creuer que haurà durat uns 20
dies en total.

PARAIGUES Ferran, 14. Casa
MONEDERS CLAPES
No torreu més. R L M
Preneu vaselles
TRES RALS CADA

CI TELL REAL FARINGOL
DE CONIU

HERNANDEZ I FERRER
CAMISERS
NOQUERIA, 36-38
Telèfon 5027 A.
NOVETAT en
Corbates
Guants Bufandes

TOS
catarrs, refredats, bronquitis
etc., etc., es guariren ràpi-
damen amb l'Elisir GOMEL CLIMENT.

LA REFORMADORA. Refor-
ma vestits. Trafalgar, 9, 1.er

COMISSIÓ PROVINCIAL
La Comissió Provincial ha despat-
nat els següents assumptes:
Informe en l'expedient relatiu a la
petició formulada pel senyor Josep
Rosell Marín, referent a què es regis-
tri al seu favor una mina de ferro
de 20 pertencències, situada "Candela",
en terme municipal de Gualba.
Informe en l'expedient relatiu a la
petició formulada pel senyor Josep
Rosell Marín, a què es registri al seu
favor una mina de ferro de 25 per-
tencències, situada "Margarita", en
terme municipal de Gualba.
Informe en l'expedient relatiu a la
petició formulada pel senyor Josep
Rosell Marín, a què es registri al seu
favor una mina de ferro de 21 per-
tencències, situada "Enriqueta", en
terme municipal de Gualba.
Recur d'alçada interposat per la
senyora Modesta Burgués contra una
multa que li imposà la tinença d'al-
caldia del districte cinquè d'aquesta
ciutat per infracció de les Ordenances
Municipals.
Recur d'alçada interposat per N'E-
nald Deslours, contra una multa que
li imposà la tinença d'alcalde del dis-
tricte cinquè d'aquesta ciutat, per in-
fracció del Reglament de Tracció Ur-
bana.

Capdevila i Grau
CANUCA, 33
Articles de marfil. Gran as-
sortit d'esclaves esculturades i
altres novetats.

LA REFORMADORA
Gira abries. Trafalgar, 9, 1.er

El dia 25 de l'actual, a un quart de
vuit de la vesprada s'inaugurarà a
l'Hospital de la Creu Roja el curs
per a infermeres titulades.
L'Institut Mèdic-Farmacològic cele-
brarà reunió general ordinària demà,
dimarts, a les deu de la nit.

RESTAURANT ROYAL
Saló de Te
 cada dia de dansant de 5 a dos
quarts de 8, i dinar a l'ameri-
cana, de 9 a 11.

CALEFACCIO IDEAL
ESTUFA J. M. B.
València, 246. Tel. 747, S. P.

"LA PARAULA CRISTIANA"
UN TESTIMONI DE L'ABAT DE
MONTSERRAT
Heus aquí la lletra que el saví i
pietós abat del Monestir de Montse-
rrat, P. Marcet, adreça a aquesta no-
vella publicació:
"Sr. Josep M. Capdevila, Director
de "La Paraula Cristiana".—Barce-
lona.
Molt distingit senyor: He llegit les
planes de la vostra nova revista "La
Paraula Cristiana". Les he llegides amb
interès, amb amor. He conegut el vos-
tre ideal i en voler donar-vos compte
de la impressió rebuda, tot respectant
la vostra deferent lletra del 8 del
que sou, em complau dir-vos que la
vostra "Paraula Cristiana" m'ha sem-
blat òptima i oportuna fruit madur de
l'espiritualitat del nostre poble. No li
cal cap aprovació: ella es justifica en
si mateixa: "Justificata in seculis";
bastarà llegir-la, estimar-la, viure-la.
El nostre cor estimant el vostre su-
blim ideal, segur que la vostra "Pa-
raula Cristiana" serà sempre el fidel

CAMISERIA
F. VEHILS VIDAL
2, Portal de l'Angel, 2
NOU I SELEOTE ASSOR-
TIT EN ELASTICS, OORBA-
TES, MOODORS DE ORES-
PO, QUANTS, MITJONS,
PIJAMES.
Gran assortit en gèneros de
punt, a preus de fàbrica.

ARQUES
d'acer mperforable
Báscules
PIBERNAT - Parlament, 9111

LAVABOS-BANYERES
ESCALFADORS
BIDETS-DUTXES, etc.
JAUME SAURET
PELAYO, 7

MERAVELLOS
I PRODIGIOS INVENT
ELS CABELLS BLANCS predran llur primitiu color
natural al cap de VUIT DIES d'usar "PINSUBSTITUIBLE OLI
VEGETAL MEXICÀ, PREMIAT GRAND PRIX, CREUS I ME-
DALLÉS. No faça absolutament res i per això s'usa amb les
mateixes mags, com qualsevol BRILLANTINA. L'ús d'aquest
ACREDITADÍSSIM article no és per tenir els cabells de tal
o tal color, és únicament per tornar els CABELLS BLANCS
a llur primitiu COLOR NATURAL, AMB TOTA GALANERIA,
tant si aquests han estat ROSSOS, CASTANYS O NEGRES,
sense que ningú pugui ni tan sols imaginar-se que estan te-
nyits. Es garanteix també que els cabells no cauen amb
el seu ús. Concessionari: E. SARRA. Es ven a totes les par-
ticulars d'Espanya. Preu, 6 i 10 pessetes. Amb un dels de
dos pessetes n'hi ha prou quantitat per a un any d'ús.

En Rafel Juli Sureda
METGE
Natural de L'Escala
mori a la vila de Santa Coloma de Queralt
el dijous passat, als 73 anys d'edat
(A. C. S.)
Els qui el plorin: esposa Anna Ferrer, fills Rafel (ab-
negats, cunyats, nebots i furs, gendre doctor Jaume Mundí,
nebs, cunyats, nebots i família tota, assabentats a llurs
amors de irreparable pèrdua i els preguen per caritat
una oració fervent per l'ànima del finat.
Santa Coloma de Queralt, 17 de gener de 1925.

SUBSCRIPCIÓ PÚBLICA
- DE -
6.000 Obligacions al 6 per 100
lliures d'impostos presents i futurs
- DE LA -
UNIO NAVAL DE LLEVANT
al tipus de 96 per 100, o sian 480 Ptes. per títol

Les 6.000 Obligacions que s'ofereixen al públic són la resta de l'emissió de 20.000 que constitueix l'única càrrega d'aquesta Societat. Foren adquirides i sindicades per un grup d'elements afins que les ha cedides al Banc de Catalunya per tal de posar-les en circulació.

La Unió Naval de Llevant, que en el moment de constituir-se tenia ja en explotació les seves seccions, Tallers Gómez, de València; Drassanes, de Tarragona; i Tallers "Nuevo Vulcan", ha completat suficientment l'utillatge de les dites seccions, augmentant i perfeccionant llur capacitat de treball. I quant a les Drassanes de València, que són la seva factoria més important, ja estan en marxa, havent-se començat la construcció d'un vaixell ràpid de pasatge, part d'un important encàrrec rebut per la Societat.

Darrerament, la Unió Naval de Llevant ha adquirit un dia flotant per a vaixells de fins a 12.000 tones, l'explotació del qual al port de València, connectada amb les Drassanes i els Tallers Gómez, representa l'obtenció d'importantes beneficis.

Però no solament dedica les seves activitats la Unió Naval de Llevant a les construccions marítimes, civils i militars, sino que, demés, desenvolupa altres interessants aspectes, tals com construcció i reparació de material ferroviari (locomotores, tenders, vagons); construcció de màquines de vapor fins 12.000 cavalls, etc., tenint importants treballs en execució destinats a les Companyies de M. S. A. i Nord.

La casa Krupp, concessionista de la Unió Naval de Llevant, ha tingut a carter sen l'organització i coordinació dels múltiples elements que constitueixen el valuós patrimoni de la Societat, la qual dirigeix en la seva part tècnica, havent aconseguit situar-la en lloc preeminent entre les grans indústries del país.

Les Obligacions de les quals es tracta, tenen la garantia general de la Societat, el capital desemborsat de la qual puja a 26.500.000 pessetes. El seu actiu està integrat pels Tallers "Nuevo Vulcan", de Barcelona, totalment reconstituïts; per les Drassanes de Tarragona, amb llurs immobles i dia flotant; pels tallers Gómez i Drassanes de València, emplaçats en una superfície de 65.000 metres quadrats; el gran dia flotant darrerament adquirit, etc., etc. I tot això organitzat i dirigit tècnicament per la casa Krupp, i sense altra càrrega que la que representen les Obligacions referides.

Segons dades publicades en maig de 1924, els productes de la Societat pujaven aleshores a Ptes. 1.750.000 anuals, o sigui més del doble de la quantitat necessària per al pagament d'interessos i amortització. Des d'aquella data, i amb el producte de l'emissió, dedicat exclusivament a aplicacions i adquisicions, s'ha aconseguit augmentar en més d'un 50 per cent la capacitat de treball de les diferents seccions, i, per tant, els beneficis líquids de la Societat.

L'interès d'aquestes Obligacions és del 5 per cent anual, lliure d'impostos presents i futurs, pagadors per cupons trimestrals a 1 de gener, 1 d'abril, 1 de juliol i 1 d'octubre. L'amortització es farà per sortejos anuals a la par, en 20 anys, a partir de 1928.

S'obrirà subscripció pública a títol irreductible el dia 21 de gener al tipus de 96 per cent, o sigui 480 pessetes per títol, les quals hauran d'ésser satisfetes a l'acte de la subscripció contra lliurament dels títols definitius.

LLOCS DE SUBSCRIPCIÓ
Banc de Catalunya, en la seva Casa Central, Agències i Sucursals
I ALS ALTRES BANCOS I BANQUERS

ALS DETALLISTES D'OUS:
Dimens arribarà un altre carregament
D'OUS XINESOS MARCA
S. B. M. GALLINA
Si no heu vist aquest gènere,
feu-nos el favor de visitar-nos.
Aquests ous són de qualitat ir-
reproducible i el vostre interès
es veurà. Vda. J. Padrós, Lu-
dovicus Pius, 8. Telèfon 841
S. P.

ALCOHOLS PURS
rectificats de 96/97. Especials
per a Clíniques, laboratoris, far-
màcies, perfumeries
ANISATS
de totes classes
VENDA A L'ENGROS I AL
DETALL
A. ANTICH
Telèfon 810 A.
Ronda de Sant Pau, 32.

BANC DE CATALUNYA
BARCELONA
Edifici dels Estudis, 10 :: Telèfons A. 561 i 562 :: Apartat de Correus 593
Direcció telefònica i telefònica: CATALONIABANK
Agència de préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya
Negociem tots els cupons
venciment corrent
AGENCIA núm. 1: Carrer Grau Cobert, 8 - Telèfon H. 637
AGENCIA núm. 2: " Sant Andreu, 146 - " S. M. 671
AGENCIA núm. 3: " Salmerón, 111 - " G. 134
Sucursals a Girona i Lleida

CONDENSED MILK
MILKMAID BRAND
Leche Lechera
L'única que substitueix avan-
tatjament la llet fresca en
l'ús domèstic i en l'alimentació
dels infants. Fascicles de franc
a qui en demana a la SOCIETAT
NESTLE A. E. P. A. Granvia
Layetana, 41. - BARCELONA.

COMAS i SIN, en C.ta
MOBLES - DECORACIO - LAMPARES - BRONZES :: Provença, 255 (ocant al Passeig de Gràcia) Telèfon 2042 G.

Gran exposició de Mobiliaris d'art **Darreres produccions en Mobles d'estils clàssics**
Preus excepcionals durant els dies d'exposició

Menjador de caoba tallada, estil Chippendale.
Aparador cerbat, sobre cristall.
Trinxant, taula ovalada, sis cadires i dos cadirals.
Saló tallat i daurat fi, estil Lluís XVI.
Sofà corbeille, dos cadirals, quatre cadires, folrat
tapisseria de seda, consola gran amb llunes ta-
llades, taula de centre.

Dormitori de caoba, amb bronzes, estil Lluís XVI.
Armari tres cossos, amb tapisseria de bronze i cor-
times domàs; llit de matrimoni, tocador sobre
cristall, dues tauletes-calaixeres, dues cadires
amb reixeta i draperies de domàs.

Rebedor en noguera tallada, estil Renaixement.
Paraigüer tallat amb plafons domàs, dos cadirals
amb conxetes, una majòlica de Talavera.

Menjador en noguera tallada, estil Renaixement.
Aparador, trinxant, taula, sis cadires acunades
domàs, amb tauletes de bronze.

Saó tallat i daurat estil Queen-Anne.
Sofà, dos cadirals, dues banquetes, recobert vellut
seda.
Una consola amb garlandes.
Taula de centre.

Dormitori de caoba, amb bronzes, estil Lluís XVI.
Armari tres cossos, llit de matrimoni, tocador marc
de bronze, dues tauletes-calaixeres, dues cadi-
res folrades domàs.

Rebedor en roure tallat, estil Renaixement.
Un penjador tallat, dos cadirals en cuirs ta-
llats, una majòlica de Talavera.

Complet, per pessetes 15.900
MOBLES A MENOR PREU DE COST

Complet, per pessetes 10.500
LIQUIDEM UN STOCK D'HABITACIONS D'ESTILS QUEEN-ANNE, LLUIS XVI, LLUIS XIV, CHIPPENDALE, CARLES II, etc.

L'obra de la Western Electric :: Parlant amb En Jaume Andreu, sots-director de Telèfons Bell S. A.

TELEFONS BELL CONCESSIONARIA DE LA WESTERN ELECTRIC :: LES EMISSORES DE W. E. LA FACTORIA DE HAWTHORNE :: COM VA INSTALAR-SE RADIO-BARCELONA :: COM SERA LA NOVA ESTACIO :: ELS INVENTS QUE VAN SORTINT DELS LABORATORIS DE LA W. E. LA CONCESSIO DELS BELL, A CATALUNYA

Una visita a la casa Telèfons Bell, S. A., instal·lada a l'edifici de l'Hotel Colom, que és Radio-Barcelona, la tenim en carter en la sèrie de les nostres intervencions.

Per això varem procurar ésser presents al senyor Jaume Andreu, sots-director de Telèfons Bell S. A., a Barcelona, el qual, molt amablement, va prestar-se a facilitar-nos totes les dades que necessitàvem.

TELEFONS BELL I LA WESTERN ELECTRIC

Alexandre Graham Bell va inventar el telèfon l'any 1875, amb el mateix aparell en què va encastrar per primera vegada, ha pogut comunicar-se, poc temps abans de morir des de Sant Francesc de Califòrnia amb l'Havana, capitals separades per 5.000 quilòmetres de línia telefònica i una sèrie de quilòmetres de cable submarí. Aquest és un cas interessant, perquè pocs anys després d'haver-se inventat el telèfon, ja es va començar a utilitzar per a la comunicació a llargues distàncies.

EL GOIG QUE VA EXPERIMENTAR BELL

Alexandre Graham Bell, que va inventar el telèfon l'any 1875, amb el mateix aparell en què va encastrar per primera vegada, ha pogut comunicar-se, poc temps abans de morir des de Sant Francesc de Califòrnia amb l'Havana, capitals separades per 5.000 quilòmetres de línia telefònica i una sèrie de quilòmetres de cable submarí. Aquest és un cas interessant, perquè pocs anys després d'haver-se inventat el telèfon, ja es va començar a utilitzar per a la comunicació a llargues distàncies.

LES EMISSORES DE WESTERN ELECTRIC

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

La Western Electric Company va ésser fundada l'any 1882 i es dedica a la fabricació de tota mena de material telefònic, radiotelefònic i elèctric, però, especialment, tota mena de material per a la comunicació a llargues distàncies, aparats de telèfons, cables, etc.

presa grandiosa per l'estil de les que en altres ordres funcionen a Amèrica i de les quals aquí ens en podem formar solament una idea molt lleugera. El seu abast és immens. No es limita solament, com hem dit, a l'ordre radiotelefònic. Els seus laboratoris estan sempre actuant, d'allí en surten sovint invents molt útils a la indústria, a la ciència, a la cultura, a totes les branques, en fi, de l'activitat humana, d'alguns dels quals és interessant conèixer-ne alguns.

EL TRAIN DISPATCHING I L'APARELL MULTIPLE IMPRESSOR

Així, dels laboratoris de la West Street n'ha sortit l'invent del sistema Train Dispatching, que s'empra per a l'exploració de les xarxes ferroviàries.

Aquest sistema, que permet dirigir els moviments dels trens des d'un sol lloc, amb rapidesa i amb unitat d'acció, va ésser desenvolupat primerament als Estats Units, d'on, quan l'entrada dels nord-americans a la guerra va venir a Europa, portat per ells, éssent adoptat tot seguit per les companyies dels ferrocarrils d'Orleans i del Midi.

Amb ell s'obté un gran rendiment, i per aquest motiu a la Península fou adoptat després per M. S. A., pel Nord, i pels Ferrocarrils Catalans.

Dels mateixos laboratoris n'ha sortit, en l'ordre de la telegrafia, l'aparell multiple impressor, que permet transmetre per una sola línia fins a vuit telegrames simultanis, funcionant amb un teclat de màquina d'escriure, i efectuant-se la recepció en pàgina, i no en cinta, com es fa normalment, per engranar-la després.

ELS "REPEATERS" PER REFORÇAR LA VEU I LA TRANSMISSIO FOTOGRAFICA

Un dels problemes més importants a resoldre actualment és la instal·lació de "repeaters" en les línies internacionals, o sigui reforçadors de la veu, que permeten sentir clarament, com si la distància a què s'està parlant fos extremadament curta.

Bell system ha fet que els invents del polonès Pupin poguessin traduir-se a la pràctica i esdevinguessin de la més alta utilitat. Ha substituït amb avantatges en les línies aèries l'invent de Pupin, carregant una línia de telèfon interurbà cada nou quilòmetres, amb una bobina de seli per suprimir la distorsió que produeix en la paraula la transmissió per una línia llarga.

Aquests repetidors per reforçar la veu en les línies llargues són d'una gran utilitat.

Més recentment ha vingut la transmissió fotogràfica per circuit telefònic feta en cinc minuts, descobrint també d'una gran utilitat industrial, que ha sortit dels laboratoris de la International Western Electric.

EL GRAN INVENT DEL STETHOPHONE I ELS SISTEMES AUTOMATICS DE TELEFONIA

En l'ordre de la ciència ha inventat el Stethophone, amb el qual, i gràcies a coupar les essències vibratòries de tres electrodos, se senten perfectament les palpitations del cor a distància, de manera que un metge pot fer un diagnòstic sense necessitat de veure el pacient.

El Stethophone ha estat adoptat pel seguit per les Universitats dels Estats Units, on totes les Facultats de Medicina l'empren, i així, amb l'aparell aplicat al malalt, i tant amb el pacient com amb el professor, aquest pot anar explicant les lliçons, fent les observacions pertinents que els alumnes mateixos estan comprovant. Als hospitals de Nord-Amèrica tampoc hi manca aquest gran invent.

Altament, la desenvolupació dels sistemes automàtics de telefonia Strowger i Panel, aquest darrer permetent donar servei a un nombre il·limitat d'abonats.

A Europa el sistema emprat és el Rotary, implantat a Marsella, a Brussel·les, La Haya, Zurich, Oslo, etc.

La construcció, igualment, els tipus manuals de super-servi auto-màtic.

LA LAMPARA DE TRES ELECTRODS

El laboratori de Bell system són els que més s'han aprofitat de l'invent de la làmpara de 3 electrodos, no solament per la utilitat que han vist que en troien per a la instal·lació d'emissores (transmitint tipus de valvules, algunes d'elles de 50 quilowatts de potència) sinó aplicant-la a la telefonia, en les transmissions, etc.

aquest metall ha unit Nova York amb les illes Açores.

LA COMUNICACIO RADIO-TELEFONICA ENTRE EUROPA I AMERICA

La Western Electric és la primera que ha fet proves de radiotelegrafia entre Europa i Amèrica (Nova York i Londres) i és gairebé segur que havent-se obtingut un resultat totalment satisfactori, dintre d'aquest any s'inaugurarà el servei radiotelefònic amb caràcter comercial entre el vell i el nou Continents.

L'AUDICIO DE DISCURSOS A GRANS DISTANCIES

A ella és deu la iniciativa del sistema per permetre que els discursos puguin ésser dirigits a grans masses de persones escampades per jardins, places, camps i salons que sentint totes perfectament la paraula de l'orador, adhuc estant en distintes poblacions, en aquest cas amb el concurs de línies telefòniques. I amb el concurs de la Western Electric, Harding, el president dels Estats Units en aquella època, va inaugurar aquest nou sistema en el seu famós discurs davant la tomba del soldat desconegut.

LES ESCOLES DE W. E. PER ALS SEUS ENGINYERS

Tota aquesta tasca científica la W. E. la pot fer gràcies a la seva organització model. Els enginyers que ingressen a la casa no són tècnics als quals llurs titols bastin per a la feina que han de fer. Per això la Western Electric té les seves escoles, on els experts s'especialitzen, i així s'explica que dels seus laboratoris en surtin tants descobriments i invents que la posen en primera categoria, pel gran servei que presta a tot el món en els diversos ordres de la vida.

Aquí, a Barcelona, Telèfons Bell, S. A., hi té una fàbrica de material telefònic automàtic, i pel que fa referència a material de radiotelegrafia ha donat l'exclusiva per a Catalunya a la casa Suprema, del carrer de Pelai.

Nosaltres hem tingut un goig en poder transmetre als lectors el detall d'una part d'aquesta gran obra que la International Western Electric realitza i que Telèfons Bell, S. A., expandeix per l'Estat espanyol, perquè amb això sol n'hi ha prou per comprendre la importància que té el fet que Radio-Barcelona hagi sortit dels seus laboratoris i instal·lada pels seus concessionaris d'aquí. És, no cal dir-ho, la millor garantia per als radio-oients catalans, perquè el material que surt de la fàbrica de Hawthorne s'ha guanyat, justament, la fama que gaudeix.

Ens plau per això remercier al senyor Andreu i al director de Telèfons Bell, S. A., Sr. Villaverde i Zubeldia, expert enginyer de Telecomunicació, les facilitats que ens donaren per tal de poder servir als lectors de LA PUBLICITAT aquesta interessant informació.

J. V.

Generalitats sobre les valvules electròniques

Aquest és el nom d'un estudi publicat al "Radio Herald", del qual, com que el creiem molt interessant, en reproduïm alguns fragments essencials.

Dintre d'una ampolla de la qual se'n ha extret l'aire, hi disposem un filament les extremitats del qual estan reunides en l'exterior de l'ampolla a una pila, destinada a posar aquest filament incandescent: disposem així mateix d'una placa que està connectada a l'extrem positiu d'una segona pila, mentre el pol negatiu d'aquesta és connectat al pol del filament, a través d'un aparell de mesura.

L'aparell de mesura indica que un corrent passa pel circuit plaça, pila, filament. Aquest corrent travessa de l'espai, filament, placa, a l'interior de la valvula. Després de molt nombroses experiències la teoria elèctrica ha donat l'existència d'unes partícules infinitament petites de metall molt carregades d'electricitat positiva, anomenats electrons. Aquests electrons són movibles a través dels àtoms que constitueixen el metall, que en aquest cas serà el filament.

Els electrons, que estan en el metall i que mentre la temperatura no és molt excessiva no se'n mouen, quan la temperatura s'eleva, s'aparten del metall, o sia, que en estat incandescent, circulen per la valvula, i la placa, essent elevada al potencial positiu de la pila, ha creat un camp magnètic que sollicita, o més ben dit, crida els electrons cap a la placa, emportant-se amb ells la càrrega negativa i llavors serveixen de conductor entre el filament i la placa, corrent que és indicat per l'aparell de mesura.

La intensitat d'aquest corrent creix amb la tensió de la pila, però té un límit a un cert moment. L'augment del potencial de la pila no porta cap augment en la intensitat del corrent indicat per l'aparell de mesura. En aquest cas direm que hi ha saturació de corrent.

Si la placa ha estat connectada al pol negatiu de la bateria, cap classe de corrent haurà passat dins el circuit. És, doncs, de tota evidència que nosaltres haurem construït una valvula que no deixa passar els corrents més que en un sol sentit.

Si a la placa d'una pila hi intercalem una força d'electromotriu alternativa, una sola de dues alternàncies d'aquest corrent travessarà l'espai filament plaça, i llavors obtindrem corrent continu, o redreçat.

Aquesta propietat ha estat descoberta per Edison i utilitzada als principis de la radiotelegrafia per a la detecció dels corrents d'alta freqüència, a fi de poder fer-los útils en la recepció, i actualment per al redreçament dels corrents alternatius.

La primera Assembléa d'estudiants catòlics

LA SESSIO D'AHIR :: LA NOVA JUNTA FEDERAL

Ahí a les onze del matí en la sala de la casa de la cultura, on es reuneixen les sessions de l'Assemblea, presidida pel cardenal arquebisbe de Tarragona, el cardenal de la Facultat de Filosofia i Lletres senyor Bosch i Gimpera i les tres rectories amb grans aplaudiments; posteriorment es rebéren i foren llegides les del president de l'Estudiantina de Tarragona i de la Federació Valenciana d'E. C.

El senyor Clarà, en nom dels estudiants catòlics de Batxillerat de Girona, salutà eloqüentment l'Assemblea, mereixent les seves paraules grans aplaudiments.

Acte seguit el tresorer de la Federació, senyor Clavell, va presentar l'estat de comptes i els pressupostos, que foren aprovats per unanimitat. El senyor Thió manifestà seguidament la seva adhesió i la dels senyors Miquel Rodés i Octavi Saló, també representants de l'Associació Catalana d'Estudiants, dolguent-se que aquesta Associació, per circumstàncies de temps, no hagi pogut assistir com a tal a l'Assemblea, i fent veure el total èxit de la mateixa i de les seves aspiracions.

El president senyor Perpinyà manifestà que la Federació entén que és necessària la confessionalitat expressa i no tènica per aconseguir tots els fins primordialment professionals d'ella i quant a la llibertat sobradament té demostrat la Federació que no intenciona fer en el seu sentit la paraula "llibertat".

Fa fe de la paraula el senyor Clavell, i diu que parlarà amb energia, combatent l'ideari de la Federació. Creu que una entitat cultural ha de presidir en absolut de la confessionalitat per tal de dedicar-se exclusivament a la cultura sense tutelles de cap mena. Diferents assemblees demanen la paraula i es presenten propostes. El president manifesta que farà fe del seu dret, d'explicar del tot a què s'ha causat d'alteració d'ordre. El senyor Clavell té el deure de continuar els seus discursos acusant d'intervenció l'ideari i l'actuació de la Federació. Torna a intervenir per diversos aspectes, i el president expulsa el senyor Clavell i el seu estudiant associat, i extèn al mateix l'expulsió als presents, i així acaba l'incident.

Després de la sessió, i es passa a la lectura i discussió del tema "Espanya organitzada des de les Associacions d'Estudiants Catòlics de Batxillerat". El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

El senyor Clavell té la paraula i exposa el seu discurs sobre aquest tema, explicant les conclusions que presenta sobre l'organització dels col·legis d'estudiants a l'Espanya actual i a l'esperança del senyor Clavell en el desenvolupament de l'ensenyament catòlic a la Universitat, que haurà de ser aprovada, per unanimitat.

Noves de Radio-Barcelona

La Cambra oficial de la Propietat, en una de les seves últimes sessions, va acordar recomanar a tots els propietaris que donin el màxim de facilitats perquè els inquilins puguin instal·lar les seves antenes als terrats, donada la finalitat que persegueix la radiodifusió que és un mitjà d'educació, de cultura de les gentes.

Aquesta actitud de la Cambra de la Propietat ha estat favorablement comentada pels milers de radio escoltes barcelonins i l'Associació Nacional de Radiodifusió, interpretant aquesta desig de la Cambra de la Propietat, ha traslladat un ofici sol·licitant els seus elements directius per aquest acord, que enalteix els seus inicis, posant una vegada més de manifest que la Cambra de la Propietat es preocupa profundament de les qüestions de vital interès per a Barcelona.

Segueixen rebent-se en l'Associació Nacional de Radiodifusió centenars de cartes felicitant la per les retransmissions de les òperes del Gran Teatre del Liceu.

Con cas curiosos esmentarem que han pogut escoltar aquestes retransmissions estacions receptors molt llunyanes, tal com Cambrés, Marsella, París, Londres, Sevilla, Jaén, Bartz, i no diguem res de València, Palma, Bilbao i Múrcia de França, que es rep en altaveus.

Està estenent-se el segon troc de línia microfònica que uneix el Colom amb el Palau de la Música Catalana, passant per Tívoli, Noventa i Relat Cerdà Artístic. S'espera que molt aviat pugui inaugurar-se aquesta línia, per poder posar-la per als concerts de Quaresma.

Ha estat reconeguda oficialment l'estació "Radio Barcelona" pel cap del Laboratori de la Direcció general de Comunicacions, senyor Ramon Noya. De les diverses modificacions que s'han fet per aconseguir la perfecta funció dels límits de la concessió, s'ha vingut en conseqüència a això ho afirma que l'estació E. A. J. 1, és la millor de la Península i la seva situació tan aguda que no pot pertorbar el més mínim.

Tot això mereix una justa correspondència per part dels radio-oients, que vol dir satisfer una quota a fi d'ajudar al sosteniment de la estació radio-emissora, i ja havent indicat la conveniència de subscriure's a l'Associació de Radiodifusió, cosa naturalíssima i lògica, perquè no hem de creure que els anuncis i les cases venedores d'aparells radio-telefònics puguin, ni de molt bon tros, sufragar les despeses que l'establiment ocasiona, per importants que siguin les subvencions amb què compti.

Però en fixar la quota de tres pessetes, em sembla que hauríem d'aportar un xic massa. S'ha de tenir en compte que la majoria dels radio-oients són obrers, que hem muntat l'aparell amb treballs, fent sacrifici d'altres coses, i impressionables per a la vida, i més aviat dia en què el pressupost escolta està tan distribuït, que no resta cap esbelta per deixar lloc a la més petita bagatella; es veurà, doncs, de seguida que és de tot punt impossible satisfer la quota mensual mínima establerta per la Societat Radio-emissora de Barcelona. Així resulta, que tot i volent tenir l'honor de cooperar amb una quantitat modesta a l'esforç benemèrit de l'Empresa emissora, no ens podem comprometre — i em sembla expressar el parer dels radio-oients obrers — a pagar tres pessetes cada mes, encara que "l'anunciador" de la Radio digui que són "tres mesquines pessetes", i hi hagi sonis que paguin entre deu i cinquanta pessetes.

Per tant, crec que seria en extrem beneficiós per a la dita Empresa la reducció a una quantitat més modesta de la quota mínima, car així el nombre d'inscrits seria grandíssim, i per tant deixaria de cooperar a una obra tan noble, molt més tenint present que els radio-oients de l'estació de Barcelona es compten per milers... Xifra que comença a esdevenir fabulosa. — Un radio-oient obrer.

J. A. C. M.

El parer d'un obrer sobre la quota mínima de l'A. N. de R.

Rem rebut una molt atenta lletra d'un obrer fuster barceloní, preguntant-nos donem acollida a les nostres columnes, a les següents ratlles, a propòsit de la quota mínima fixada per l'Associació Nacional de Radiodifusió per al sosteniment de l'emissora Radio Barcelona.

Ens complaïem en reproduir-les.

ALS SENYORS DE LA RADIO-BARCELONA

Respectables senyors: Amb una gran complaença i satisfacció hem rebut la instal·lació d'una estació transmissora de radio-telefonia a la nostra Barcelona, i emobament asseguts a casa, sense cap mica de molestia, hem pogut escoltar els programes fins ara executats, els quals, encara que no eren de força, a excepció del quartet Casals i de l'extima cantant Mercè Plantada, tenien el poderós atractiu de permetre'ns comprovar les meravelles d'un invent dels més grans, a l'abast de totes les fortunes, i que serà un mitjà eficientíssim per a la cultura dels pobles. Cal dedicar-los, per semblant iniciativa, va, encara que estigui basada sobre el negoci, les lloances més encoratjadores.

Seguint el camí que us havien tractat de donar als programes el màxim rebol, ara transmissió les òperes del Liceu, que són cantades per artistes de fama mundial, i així talhom pot sobrejar les delícies de la música i del cant per vós prodigiosos. Molts ho bñ!

Tot això mereix una justa correspondència per part dels radio-oients, que vol dir satisfer una quota a fi d'ajudar al sosteniment de la estació radio-emissora, i ja havent indicat la conveniència de subscriure's a l'Associació de Radiodifusió, cosa naturalíssima i lògica, perquè no hem de creure que els anuncis i les cases venedores d'aparells radio-telefònics puguin, ni de molt bon tros, sufragar les despeses que l'establiment ocasiona, per importants que siguin les subvencions amb què compti.

Però en fixar la quota de tres pessetes, em sembla que hauríem d'aportar un xic massa. S'ha de tenir en compte que la majoria dels radio-oients són obrers, que hem muntat l'aparell amb treballs, fent sacrifici d'altres coses, i impressionables per a la vida, i més aviat dia en què el pressupost escolta està tan distribuït, que no resta cap esbelta per deixar lloc a la més petita bagatella; es veurà, doncs, de seguida que és de tot punt impossible satisfer la quota mensual mínima establerta per la Societat Radio-emissora de Barcelona. Així resulta, que tot i volent tenir l'honor de cooperar amb una quantitat modesta a l'esforç benemèrit de l'Empresa emissora, no ens podem comprometre — i em sembla expressar el parer dels radio-oients obrers — a pagar tres pessetes cada mes, encara que "l'anunciador" de la Radio digui que són "tres mesquines pessetes", i hi hagi sonis que paguin entre deu i cinquanta pessetes.

Per tant, crec que seria en extrem beneficiós per a la dita Empresa la reducció a una quantitat més modesta de la quota mínima, car així el nombre d'inscrits seria grandíssim, i per tant deixaria de cooperar a una obra tan noble, molt més tenint present que els radio-oients de l'estació de Barcelona es compten per milers... Xifra que comença a esdevenir fabulosa. — Un radio-oient obrer.

J. A. C. M.

El parer d'un obrer sobre la quota mínima de l'A. N. de R.

Rem rebut una molt atenta lletra d'un obrer fuster barceloní, preguntant-nos donem acollida a les nostres columnes, a les següents ratlles, a propòsit de la quota mínima fixada per l'Associació Nacional de Radiodifusió per al sosteniment de l'emissora Radio Barcelona.

Ens complaïem en reproduir-les.

ALS SENYORS DE LA RADIO-BARCELONA

Respectables senyors: Amb una gran complaença i satisfacció hem rebut la instal·lació d'una estació transmissora de radio-telefonia a la nostra Barcelona, i emobament asseguts a casa, sense cap mica de molestia, hem pogut escoltar els programes fins ara executats, els quals, encara que no eren de força, a excepció del quartet Casals i de l'extima cantant Mercè Plantada, tenien el poderós atractiu de permetre'ns comprovar les meravelles d'un invent dels més grans, a l'abast de totes les fortunes, i que serà un mitjà eficientíssim per a la cultura dels pobles. Cal dedicar-los, per semblant iniciativa, va, encara que estigui basada sobre el negoci, les lloances més encoratjadores.

Seguint el camí que us havien tractat de donar als programes el màxim rebol, ara transmissió les òperes del Liceu, que són cantades per artistes de fama mundial, i així talhom pot sobrejar les delícies de la música i del cant per vós prodigiosos. Molts ho bñ!

Tot això mereix una justa correspondència per part dels radio-oients, que vol dir satisfer una quota a fi d'ajudar al sosteniment de la estació radio-emissora, i ja havent indicat la conveniència de subscriure's a l'Associació de Radiodifusió, cosa naturalíssima i lògica, perquè no hem de creure que els anuncis i les cases venedores d'aparells radio-telefònics puguin, ni de molt bon tros, sufragar les despeses que l'establiment ocasiona, per importants que siguin les subvencions amb què compti.

Però en fixar la quota de tres pessetes, em sembla que hauríem d'aportar un xic massa. S'ha de tenir en compte que la majoria dels radio-oients són obrers, que hem muntat l'aparell amb treballs, fent sacrifici d'altres coses, i impressionables per a la vida, i més aviat dia en què el pressupost escolta està tan distribuït, que no resta cap esbelta per deixar lloc a la més petita bagatella; es veurà, doncs, de seguida que és de tot punt impossible satisfer la quota mensual mínima establerta per la Societat Radio-emissora de Barcelona. Així resulta, que tot i volent tenir l'honor de cooperar amb una quantitat modesta a l'esforç benemèrit de l'Empresa emissora, no ens podem comprometre — i em sembla expressar el parer dels radio-oients obrers — a pagar tres pessetes cada mes, encara que "l'anunciador" de la Radio digui que són "tres mesquines pessetes", i hi hagi sonis que paguin entre deu i cinquanta pessetes.

Per tant, crec que seria en extrem beneficiós per a la dita Empresa la reducció a una quantitat més modesta de la quota mínima, car així el nombre d'inscrits seria grandíssim, i per tant deixaria de cooperar a una obra tan noble, molt més tenint present que els radio-oients de l'estació de Barcelona es compten per milers... Xifra que comença a esdevenir fabulosa. — Un radio-oient obrer.

J. A. C. M.

El parer d'un obrer sobre la quota mínima de l'A. N. de R.

Rem rebut una molt atenta lletra d'un obrer fuster barceloní, preguntant-nos donem acollida a les nostres columnes, a les següents ratlles, a propòsit de la quota mínima fixada per l'Associació Nacional de Radiodifusió per al sosteniment de l'emissora Radio Barcelona.

Ens complaïem en reproduir-les.

ALS SENYORS DE LA RADIO-BARCELONA

Respectables senyors: Amb una gran complaença i satisfacció hem rebut la instal·lació d'una estació transmissora de radio-telefonia a la nostra Barcelona, i emobament asseguts a casa, sense cap mica de molestia, hem pogut escoltar els programes fins ara executats, els quals, encara que no eren de força, a excepció del quartet Casals i de l'extima cantant Mercè Plantada, tenien el poderós atractiu de permetre'ns comprovar les meravelles d'un invent dels més grans, a l'abast de totes les fortunes, i que serà un mitjà eficientíssim per a la cultura dels pobles. Cal dedicar-los, per semblant iniciativa, va, encara que estigui basada sobre el negoci, les lloances més encoratjadores.

Seguint el camí que us havien tractat de donar als programes el màxim rebol, ara transmissió les òperes del Liceu, que són cantades per artistes de fama mundial, i així talhom pot sobrejar les delícies de la música i del cant per vós prodigiosos. Molts ho bñ!

Tot això mereix una justa correspondència per part dels radio-oients, que vol dir satisfer una quota a fi d'ajudar al sosteniment de la estació radio-emissora, i ja havent indicat la conveniència de subscriure's a l'Associació de Radiodifusió, cosa naturalíssima i lògica, perquè no hem de creure que els anuncis i les cases venedores d'aparells radio-

16, Fontanella, 16 - Telèfon 2713 A
24-26, Forteferriusa, 24-26 - Telèfon 1574 A

GRANS NOVELTATS AMB CORRATES

